

Sygn. akt IV CZ 107/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Anna Owczarek

w sprawie ze skargi strony powodowej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w L.
z dnia 26 października 2012 r.,
w sprawie z powództwa Cechu Rzemiosł Różnych w R.
przeciwko Spółdzielni Rzemieślniczej "B." w R.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 stycznia 2014 r.,
zażalenia strony powodowej
na postanowienie Sądu Okręgowego w L.
z dnia 19 lipca 2013 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd drugiej instancji odrzucił na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, uznając, że opłata od skargi nie została uiszczona w pełnej wysokości, ponieważ opłata ta wynosiła 233 zł, a została uiszczona w wysokości 100 zł.

Strona, której skarga została odrzucona, zaskarżyła to postanowienie zażaleniem, twierdząc, że ponieważ sprawa podlegała rozpoznaniu w trybie postępowania odrębnego, bo w postępowaniu uproszczonym, to w myśl art. 28 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych opłata sądowa od pozwu wynosiła 100 zł i w tej samej wysokości należna była opłata od skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W judykaturze wyrażono wcześniej pogląd, że w postępowaniu uproszczonym pobiera się od apelacji opłatę stałą w takiej samej wysokości jak od pozwu, niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia, a to na podstawie art. 28 w zw. z art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (v. uchwały SN: z dnia 22 listopada 2006 r. III KZP 91/06, OSNC 2007 r., nr 9, poz. 127 i z dnia 22 lutego 2007 r. III CZP 155/06, OSNC 2008 r., nr 1, poz. 6).

Jedynie w sprawie rozpoznanej z pominięciem, na podstawie art. 505⁷ zd. pierwsze k.p.c., przepisów o postępowaniu uproszczonym, przyjęto, że od apelacji pobiera się opłatę stosunkową na podstawie art. 18 ust. 2 w zw. z art. 13 u.k.s.c. (uchwała SN z dnia 7 października 2008 r., III CZP 81/08, OSNC 2009 r., nr 9, poz. 119).

Konstytucyjność regulacji zawartej w art. 18 ust. 2 w zw. z art. 28 u.k.s.c. ocenił Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z dnia 16 grudnia 2008 r. (sygn. akt P 17/07) orzekł, że w zakresie w jakim przepis stanowi o pobieraniu od apelacji w postępowaniu uproszczonym opłaty stałej niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia jest on niezgodny z art. 45 ust. 1 i art. 78 w zw. z art. 31 ust. 3

Konstytucji RP oraz jest zgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP (OTK-A 2008/10/179; Dz. U. 2008, Nr 228, poz. 1524).

W uzasadnieniu tego orzeczenia Trybunał Konstytucyjny jednoznacznie stwierdził, że jego wyrok spowoduje uchylenie szczególnej regulacji nakazującej stosowanie w postępowaniu uproszczonym do opłaty od apelacji opłaty stałej. W konsekwencji uznał, że w odnośnej sytuacji będą miały zastosowanie przepisy określające opłaty w postępowaniu zwykłym, a w szczególności art. 13 u.k.s.c. wiążący wysokość stosownej opłaty z wartością przedmiotu zaskarżenia.

Brzmienie przepisu art. 18 ust. 2 u.k.s.c., uwzględniającego powołany wyżej wyrok TK, przewiduje, że do opłaty od m.in. skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia stosuje się przepisy ustawy przewidujące pobranie opłaty od pozwu lub wniosku wszczynającego postępowanie w sprawie, chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej. Takim przepisem szczególnym jest niewątpliwie art. 28 u.k.s.c., ale nie stanowi on inaczej w odniesieniu do opłaty należnej od skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, ponieważ tej ostatniej kwestii nie obejmuje zakresem swojej regulacji.

Oznacza to, że do opłaty od wspomnianej skargi stosuje się z mocy art. 18 ust. 2 u.k.s.c. przepisy ustawy przewidujące pobranie opłaty od pozwu lub wniosku wszczynającego postępowanie, a to oznacza zastosowanie przepisów określających opłaty w postępowaniu zwykłym, w szczególności art. 13 u.k.s.c. wiążącego wysokość opłaty stosunkowej z wartością przedmiotu zaskarżenia. Regulacja ta wyłącza stosowanie przepisu określającego opłatę stałą, który nie reguluje zresztą pobierania opłaty od skargi, której odrzucenie zaskarżył żalący.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.